



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. január 14.*

„Hatályon kívül helyezést követő visszautalás — Közös kül- és biztonságpolitika — Az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések — 881/2002/EK rendelet — Az Egyesült Nemzetek valamely szerve által összeállított listára felvett személy pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása — E személy nevének a 881/2002/EK rendelet I. mellékletében szereplő listára történő felvétele — Megsemmisítés iránti kereset — Elfogadhatóság — Keresetindítási határidő — Túllépés — Menthető tévedés — Alapvető jogok — Védelemhez való jog — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog — A tulajdon tiszteletben tartásához való jog — A magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog”

A T-127/09. RENV. sz. ügyben,

Abdulbasit Abdulrahim (lakóhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: P. Moser QC, E. Grieves barrister, H. Miller és R. Graham solicitorok)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: E. Finnegan és G. Étienne, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Bizottság** (képviselek: E. Paasivirta és G. Valero Jordana, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen,

eredetileg egyrészt a 881/2002 rendelet 103. alkalommal történő módosításáról szóló, 2008. december 22-i 1330/2008/EK bizottsági rendelettel (HL L 345., 60. o.) módosított, az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen: al-Kaida] hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendeletnek (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.), illetve az 1330/2008/EK bizottsági rendeletnek a felperest érintő részében történő részleges megsemmisítése, másrészt pedig az e jogi aktusok által állítólagosan okozott kár megtérítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, N. J. Forwood (előadó) és E. Bieliūnas bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. február 4-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei és a visszautalást megelőző elsőfokú eljárás

- 1 2008. október 21-én a felperes, Abdulbasit Abdulrahim nevét felvették az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának az afganisztáni helyzetről szóló, 1999. október 15-i 1267. (1999) számú határozatával létrehozott Szankcióbizottság által összeállított listára (a továbbiakban: a Szankcióbizottság listája, illetve Szankcióbizottság). E felvétel a Szankcióbizottság 2008. október 23-án közzétett SC/9481. számú sajtóközleményének tárgyát képezte.
- 2 Az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen: al-Kaida] hálózattal és a tálibokkal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 103. alkalommal történő módosításáról szóló, 2008. december 22-i 1330/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 345., 60. o.) következképpen felvette A. Abdulrahim nevét azon személyek és szervezetek listájára (a továbbiakban: vitatott lista), akiknek, illetve amelyeknek a pénzeszközök és egyéb gazdasági erőforrásait az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen: al-Kaida] hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.) értelmében be kell fagyasztani.
- 3 Az 1330/2008 rendelet mellékletének 1. pontjában az említett felvételt a következőképpen indokolták:
„[...] Egyéb információk: a) [...]; b) A Libyan Islamic Fighting Group (LIFG) képviselőjében pénzügyi tevékenységben vesz részt; c) A[...] [Libyan Islamic Fighting Group] belül vezető beosztásokat töltött be az Egyesült Királyságban; d) Kapcsolatban áll a [Sanabel] Relief Agency következő igazgatóival: Ghuma Abd'rabbah, Taher Nasuf és Abdulbaqi Mohammed Khaled, valamint a[...] [Libyan Islamic Fighting Group] tagjaival az Egyesült Királyságban, ideértve Ismail Kamokát is, aki a[...] [Libyan Islamic Fighting Group] magas beosztású tagja az Egyesült Királyságban, és akit 2007 júniusában a terrorizmus finanszírozásának vádjával az Egyesült Királyságban elítéltek.”
- 4 Az 1330/2008 rendelet (5) preambulumbekzdése megjelöli, hogy „[m]ivel a[...] [Szankcióbizottság] felsorolása nem tartalmazza az érintett természetes személyek jelenlegi címét, értesítést kell közzétenni a Hivatalos Lapban, hogy az érintett személyek kapcsolatban [helyesen: kapcsolatba] léphessenek a Bizottsággal, valamint hogy a Bizottság tájékoztathassa az érintett természetes személyeket az e rendelet alapjául szolgáló tényekről [helyesen: indokokról], lehetőséget nyújthasson számukra, hogy ezekre észrevételeket tegyenek, valamint az észrevételek és a rendelkezésre álló lehetséges további információk ismeretében felülvizsgálhassa e rendeletet”. A kérdéses értesítést 2008. december 30-án tették közzé a Hivatalos Lapban (C 330., 106. o.).
- 5 Keresetlevelével – amelynek aláírással ellátott eredeti példánya 2009. április 15-én érkezett be a Törvényszék Hivatalához – A. Abdulrahim keresetet terjesztett elő az Európai Unió Tanácsával és az Európai Közösségek Bizottságával szemben, amelynek tárgyát lényegében egyrészt az 1330/2008

rendelettel módosított 881/2002 rendelet, illetve az 1330/2008 rendelet őt érintő részében történő megsemmisítése iránti kérelem, másrészt pedig az e jogi aktusok által állítólagosan okozott kár megtérítése iránti kérelem képezte. E keresetet a T-127/09. szám alatt iktatták.

- 6 Miután a Bizottság a keresetlevél kézbesítése útján tudomást szerzett A. Abdulrahim címéről, a 2009. július 3-i levélben közölte vele a vitatott listára történt felvételének indokait. E levélnek „A felvétel indokai” (a továbbiakban: indokolás) című mellékletének a szövege a következő:

„Adbulbasit Abdulrahimot [...] [az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa] 1822 (2008). számú határozatának 1. és 2. pontja alapján 2008. október 21-én felvették [a Szankcióbizottság listájára], mivel kapcsolatban állt a Libyan Islamic Fighting Group (LIFG), nevezetesen e szervezettel összeköttetésben, a nevében, javára vagy a támogatása érdekében cselekmények vagy tevékenységek finanszírozásában, szervezésében, megkönnyítésében, előkészítésében vagy végrehajtásában vett részt.

Kiegészítő információk A Libyan Islamic Fighting Group (LIFG [...]) 1990-ben alakult szélsőséges iszlámista csoport. A [Libyan Islamic Fighting Group] eredeti célja az volt, hogy Kadhafi ezredes rezsimjét egy szigorú iszlám állam váltsa fel. Az 1990-es években a [Libyan Islamic Fighting Group] több műveletet szervezett Líbiában, beleértve a Kadhafi ezredes meggyilkolására 1996-ban tett kísérletet. A líbiai kormány akcióját követően – amely a [Libyan Islamic Fighting Group] több tagja halálához vagy letartóztatásához vezetett – a [Libyan Islamic Fighting Group] számos tagja elhagyta Líbiát. 2007. november 3-án a [Libyan Islamic Fighting Group] formálisan egyesült az Al-Kaidával. Az egyesülést az Al-Kaidához tartozó dzsihádistá internetes oldalon (Al-Saheb médiacsoport) keresztül jelentették be. Az egyesülést két videoklippel jelentették be; ezt az elsőben Ayman Al-Zawahiri, az al-Kaida helyettes parancsnoka, a másodikban pedig Abu Laith Al Libi tette, aki akkoriban a [Libyan Islamic Fighting Group] fontos tagja, jelentős mudzsahedin vezető, valamint Afganisztánban az al-Kaida kiképzője volt, és akit 2008 januárjában egy amerikai rakétalövedék ölt meg. A [Libyan Islamic Fighting Group] az al-Kaida mozgalom tagja, amely továbbra is fenyegeti a globális békét és biztonságot. Következésképpen az Egyesült Nemzetek 2001. október 6-án felvette a [Libyan Islamic Fighting Group] az Al-Kaidával összeköttetésben álló szervezetek konszolidált listájára. A [Libyan Islamic Fighting Group] a Terrorism Act 2000 értelmében terrorista szervezatként 2005. október 14-i hatállyal betiltották az Egyesült Királyságban. Az olyan szervezetben történő tudatos részvételével, amely összeköttetésben áll az Al-Kaidával és annak terrorista tevékenységeivel, [A. Abdulrahim] teljesíti [a Szankcióbizottság] által történő megjelölés kritériumait. Az Egyesült Királyság Kormányának a rendelkezésére álló információk szerint Adbulbasit Abdulrahim a terrorizmussal összefüggő tevékenységekben részt vevő iszlámista szélsőségesnek tekinthető. Korábban magas rangú tisztségeket töltött be a Libyan Islamic Fighting Groupnál, valamint szoros kapcsolatban maradt a [Libyan Islamic Fighting Group] vezetőivel az Egyesült Királyságban. Szoros összeköttetésben áll a Sanabel segélyügynökség – olyan líbiai karitatív szervezet, amelyet az Egyesült Nemzetek a [Libyan Islamic Fighting Group] pénzeszközeinek a befektetőjeként jelölt meg – vezetőivel [...]. Szorosan kötődik Ghuma Abd'rabbahhoz, Tahir Nassufhoz és Abdulbaqi Mohammed Khaledhez is, akik valamennyien az Egyesült Nemzetek jelenlegi listáin szerepelnek [...]. Az A. Abdulrahimmal szoros összeköttetésben állók között szerepel Ismail Kamoka, aki a [Libyan Islamic Fighting Group] egyik vezetője az Egyesült Királyságban. 2007. június 11-én I. Kamoka bűnösnek vallotta magát az Egyesült Királyságban „a Terrorism Act 2000 17. szakaszának megsértésével javak más részére történő rendelkezésre bocsátása érdekében megállapodás kötése vagy megállapodásban való részvétel” vádjában. A bűncselekmény részleteit tekintve I. Kamoka két másik egyénnel „2005. október 3-án vagy október 3-át megelőzően olyan megállapodást kötött vagy olyan megállapodásban vett részt, amelyet követően javakat bocsátottak rendelkezésre vagy kellett rendelkezésre bocsátaniuk más személyek részére annak

tudtával vagy ésszerű indokok birtokában annak feltételezésével, hogy e javakat a terrorizmus céljaira használják fel vagy használhatják fel”. I. Kamokát három év és kilenc hónap szabadságvesztésre ítélték. [...]”

- 7 A Bizottság által így közölt indokolás megfelel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának külügyi és nemzetközösségi minisztériuma (UK Foreign and Commonwealth Office, a továbbiakban: FCO) által 2008. november 5-én és 2009. február 23-án A. Abdulrahimnak küldött levelekhez mellékelte „indokolás összefoglalásának”. Azon „indokolás összefoglalásának” is megfelel, amelyen A. Abdulrahimnak a Szankcióbizottság 2009. március 9-én közzétett listájára történt felvétele alapult.
- 8 A Bizottság a Törvényszék Hivatalához 2009. július 30-án benyújtott külön beadványban a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő.
- 9 A. Abdulrahim a Bizottság 2009. július 3-i levelére az ügyvédei 2009. augusztus 19-i levelével válaszolt, amelyet egy sor, a Bizottság állításainak cáfolását célzó melléklet kísért.
- 10 A Törvényszék (hetedik tanács) 2009. december 17-i végzésével úgy határozott, hogy az elfogadhatatlansági kifogásról az eljárást befejező határozatban dönt, a költségekről pedig nem határozott.
- 11 A Törvényszék hetedik tanácsának elnöke 2009. október 26-i végzésével költségmentességet engedélyezett A. Abdulrahim részére, képviselőjének ellátására pedig J. Jonest és M. Aranit jelölték ki. A Törvényszék hetedik tanácsa elnökének 2010. április 14-i végzése módosította az említett 2009. október 26-i végzést, amennyiben az A. Abdulrahim segítségére J. Jonest és M. Aranit jelölte ki ügyvédként. Ezen új végzés rendelkező részének 2. pontja értelmében H. Millert és E. Grievest jelölték ki 2010. március 11-i hatállyal A. Abdulrahim képviselőjével megbízott ügyvédeként.
- 12 A Törvényszék hetedik tanácsának elnöke 2010. március 3-i határozatával megtagadta a Tanács – a Törvényszék Hivatalához 2010. február 5-én érkező – „kiegészítő ellenkérelmének” az ügy irataihoz történő csatolását. A Tanács e határozattal szemben a 2010. március 16-i levelében emelt kifogást.
- 13 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele az új ítélkezési évtől kezdve megváltozott, és az előadó bírót a második tanácsba osztották be, az ügyet következőképpen ennek a tanácsnak osztották ki.
- 14 2010. december 22-én a Szankcióbizottság úgy határozott, hogy törli A. Abdulrahim nevét a listájáról.
- 15 2011. január 6-án A. Abdulrahim ügyvédei írásban azzal a kérelemmel fordultak a Bizottsághoz, hogy az törölje A. Abdulrahim nevét a vitatott listáról.
- 16 A 881/2002 rendelet 143. alkalommal történő módosításáról szóló, 2011. január 18-i 36/2011/EU bizottsági rendelet (HL L 14., 11. o.; helyesbítés: HL L 36., 12. o.) törölte az A. Abdulrahim nevére vonatkozó megjegyzést a vitatott listáról.
- 17 A Törvényszék Hivatalához 2011. március 9-én benyújtott beadvánnyal A. Abdulrahim a kereset folytatása érdekében az eljárási szabályzat 94. cikke alapján kiegészítő költségmentesség iránti kérelmet nyújtott be. A Törvényszék második tanácsának elnöke 2011. június 10-i végzésével részben helyt adott e kérelemnek.
- 18 A Bizottság – a Törvényszék Hivatalához 2011. július 27-én érkezett levelében – megküldte a Törvényszéknek a 36/2011 rendelet egy másolatát.

- 19 A Törvényszék Hivatalának 2011. november 17-i levelében felhívták a feleket arra, hogy írásban nyilatkozzanak a 36/2011 rendelet elfogadásából – különösen a kereset tárgya tekintetében – levonandó következtetésekről. Ennek a kérelemnek a felek az előírt határidőn belül eleget tettek.
- 20 A Törvényszék (második tanács) 2012. február 28-i végzésével (a továbbiakban: eljárást megszüntető végzés) úgy határozott, hogy már nem szükséges döntenie a megsemmisítés iránti kérelemről, következésképpen nem szükséges előzetesen az elfogadhatóságáról sem határozni. Ami a kártérítési kérelmet illeti, a Törvényszék azt mindenesetre nyilvánvalóan megalapozatlanként elutasította. A Törvényszék ezen túlmenően egyrészt elrendelte a megsemmisítés iránti kérelemmel kapcsolatos költségeknek a felek közötti megosztását, másrészt pedig kötelezte A. Abdulrahimot a kártérítési kérelemmel kapcsolatos összes költség viselésére.
- 21 A Bíróság Hivatalához 2012. május 13-án benyújtott keresetlevéllel A. Abdulrahim az eljárást megszüntető végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő.
- 22 A Bíróság a C-239/12. P. sz., Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ügyben 2013. május 28-án hozott ítéletével (a továbbiakban: visszautaló ítélet) hatályon kívül helyezte az eljárást megszüntető végzést, amennyiben az arról döntött, hogy már nem szükséges határozni a megsemmisítés iránti keresetről, és az ügyet visszautalta a Törvényszék elé A. Abdulrahim megsemmisítés iránti keresetéről történő újbóli határozathozatalra, a költségekről pedig nem határozott. A Bíróság lényegében úgy vélte, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy A. Abdulrahim a 36/2011 rendelet elfogadását követően elvesztette a megsemmisítés iránti eljárásához fűződő érdekét.

Az eljárás és a felek kérelmei a visszautalást követően

- 23 Az ügyet a Törvényszék második tanácsának osztották ki. Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele az új ítélkezési évtől kezdve megváltozott, az előadó bírót a harmadik tanácsba osztották be, a jelen ügyet következésképpen ennek a tanácsnak osztották ki.
- 24 Az eljárási szabályzat 119. cikke 1. §-ának megfelelően a felek benyújtották írásbeli észrevételeiket.
- 25 A. Abdulrahim a Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 13-án benyújtott észrevételeiben azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg az 1330/2008 rendeletet az őt érintő részében;
 - térítse meg a Bíróság általi visszautalást megelőzően és azt követően a Törvényszék előtti eljárással, mindenesetre pedig a Bíróság előtti eljárással kapcsolatos költségeket.
- 26 A Törvényszék Hivatalához 2013. szeptember 30-án benyújtott észrevételeiben a Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant, valamint kötelezze A. Abdulrahimot az eljárás költségeinek a viselésére.
- 27 A Törvényszék Hivatalához 2013. szeptember 27-én benyújtott észrevételeiben a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék nyilvánítsa a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlannak, valamint kötelezze A. Abdulrahimot a költségek viselésére.
- 28 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és az eljárási szabályzat 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta az alpereseket arra, hogy adott esetben mutassanak be minden olyan – bizalmas vagy nem bizalmas jellegű – információt és bizonyítékot, amellyel ezen intézmények a Szankcióbizottság indokolásában állított tények tekintetében rendelkezhetnek, és amelyet a Törvényszék által – a Bíróság által a C-584/10. P., C-593/10. P. és C-595/10. P. sz., Bizottság és társai kontra Kadi egyesített ügyekben

2013. július 18-án hozott ítéletben (a továbbiakban: „Kadi II”-ügyben hozott ítélet) meghatározott feltételek és korlátok mellett – gyakorolt bírósági felülvizsgálat érdekében relevánsnak értékelnek. Az alperesek ennek a felhívásnak a kitűzött határidőn belül eleget tettek.

- 29 A Törvényszék a 2014. február 4-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a kérdéseire adott válaszait, a tárgyalással a szóbeli szakasz befejeződött és az ügy tekintetében tanácskozássra került sor.

A ténykérdésről

- 30 A. Abdulrahim kifejti, hogy Líbiában született és az Egyesült Királyság állampolgára, valamint hogy először a Szankcióbizottság listájára, majd az Egyesült Királyság kérelmére a vitatott listára vették fel a terrorizmust támogatásával gyanúsított személyként. E felvételt az FCO 2008. november 5-i levelében kezdetben azzal a körülménnyel indokolták, hogy A. Abdulrahim tagja volt a Libyan Islamic Fighting Groupnak (a továbbiakban: LIFG), e szervezet összeköttetésben állt az Al-Kaidával, következésképpen A. Abdulrahim teljesítette a Szankcióbizottság általi megjelölés kritériumait. 2009. november 4. óta azonban az FCO aktívan tevékenykedett azért, hogy töröljék A. Abdulrahim nevét a Szankcióbizottság listájáról.
- 31 A. Abdulrahim egyébiránt arra hivatkozik, hogy az al-Kaida hálózatban vagy a terrorizmusban való állítólagos részvételével összefüggésben soha nem folytattak ellene az Egyesült Királyságban vagy máshol büntetőeljárást. Következésképpen soha nem volt lehetsége ártatlanságának bizonyítására.

A jogkérdésről

A Bíróság általi visszautalást követően a jelen kereset hatályáról

- 32 Ahogy azt a Tanács joggal állapítja meg, a Törvényszéknek az eljárást megszüntető végzésben szereplő, a kártérítési kérelemre, valamint az e kérelem címén felmerült költségekre vonatkozó határozatával szemben nem nyújtottak be fellebbezést, következésképpen az jogerőre emelkedett. Ennélfogva már csak a megsemmisítés iránti kérelemről kell határozni.

A kereset elfogadhatóságáról

- 33 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt, a felek által az eljárási szabályzat 102. cikke 1. §-ának megfelelően az 1330/2008 rendeletnek a Hivatalos Lapban való kihirdetésétől számított tizennegyedik nap végétől számított – és az említett eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-ában előírt, a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodott – két hónapos keresetindítási határidő 2009. március 16-án járt le.
- 34 Az sem vitatott, hogy az aláírással ellátott keresetlevélnek és mellékleteinek a másolata 2009. március 16-án érkezett be faxon a Törvényszék Hivatalához, hogy e keresetlevél hitelesített másolatai – ahogy a keresetlevélnek a faxon kapott másolaton szereplő aláírástól eltérő új aláírással ellátott példánya – 2009. március 26-án érkeztek be a Törvényszék Hivatalához, valamint hogy a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példánya csak 2009. április 15-én érkezett be a Törvényszék Hivatalához, tehát az eljárási szabályzat 43. cikkének 6. §-ában előírt, a faxon történő elküldést követő tíznapos határidő lejártát követően.
- 35 Ebből az következik, hogy a keresetet az említett rendelkezésekre tekintettel határidőn túl terjesztették elő.

- 36 A kereset szintén határidőn túl előterjesztettnek tűnik, amennyiben a keresetindítási határidőt – ahelyett, hogy azt az 1330/2008 rendeletnek a Hivatalos Lapban való kihirdetésétől, azaz 2008. december 23-tól számítanák, ahogy azt a felek írásbeli beadványaikban tették – az érdekeltek számára a Hivatalos Lapban közzétett közlés időpontjától, azaz 2008. december 30-tól (lásd a fenti 4. pontot) számítják, ahogy azt a Bíróság a C-478/11. P–C-482/11. P. sz., Gbagbo és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 2013. április 23-án hozott ítéletében (53–59. pont) előírta.
- 37 Az ügy irataiból, valamint A. Abdulrahimnak többek között a Törvényszék Hivatalához 2009. május 8-án küldött levélben szereplő magyarázataiból – amelyeket a levélhez mellékelte igazoló iratok támasztanak alá – azonban kitűnik, hogy A. Abdulrahim ügyvédei 2009. március 16-án 17 óra körül az Egyesült Királyság hagyományos postai szolgáltatójától függő postai szolgáltatóhoz fordultak (a továbbiakban: postai szolgáltató), hogy elküldjék a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányát, valamint annak hitelesített másolatait a Törvényszék Hivatalának Luxemburgba. A Törvényszék Hivatalának postai címét láthatólag helyesen tüntették fel a postai szolgáltató ezen alkalommal használt borítékján, a szolgáltatás árát, azaz 37,29 font sterlinget (GBP) pedig teljes mértékben kiegyenlítették.
- 38 Mivel a Törvényszék Hivatala 2009. március 25-i telefonhívásával arról értesítette A. Abdulrahim ügyvédeit, hogy még nem kapta meg a postai szolgáltatóra így rábízott dokumentumokat, az ügyvédek ezért ugyanezen a napon a DHL nemzetközi postai szolgáltató közvetítésével elküldték a keresetlevél új, hitelesített másolatait a Törvényszék Hivatalának. Az ügyvédek ugyanezen alkalommal elküldték a Törvényszék Hivatalának a keresetlevél olyan új eredeti aláírással ellátott példányát, amely azonban különbözik a keresetlevél eredeti példányán szereplő aláírástól. E dokumentumok 2009. március 26-án érkeztek be a Törvényszék Hivatalához.
- 39 Később kiderült, hogy a postai szolgáltató továbbra is megmagyarázhatatlan okból nem küldte el az érintett dokumentumokat, amelyeket 2009. április 14-én egyéb magyarázat nélkül visszaküldtek A. Abdulrahim ügyvédeihez. Az ügyvédek ugyanezen a napon tehát ismételten a DHL-hez fordultak, amely a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányát a rákövetkező napon küldte el a Törvényszék Hivatalának.
- 40 A Törvényszék hetedik tanácsának elnöke a fent hivatkozott 2009. október 26-i költségmentességre vonatkozó végzésében úgy vélte, hogy nem zárható ki, hogy ezen információk és magyarázatok bizonyítják a Bíróság alapokmánya 45. cikke értelmében vett előre nem látható körülmények vagy *vis maior*, vagy pedig olyan menthető tévedés fennállását, amely megakadályozta A. Abdulrahimot abban, hogy a Törvényszék Hivatalához benyújtsa a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányát az eljárási szabályzat 43. cikke 6. §-ában előírt, az ezen eredeti példány másolatának faxon történő elküldését követő tíznapos határidőn belül.
- 41 A Tanács és a Bizottság mindazonáltal fenntartja, hogy az A. Abdulrahim által felhozott körülmények nem tekinthetők kivételes körülményeknek, valamint a Bíróság alapokmánya 45. cikkének második bekezdése, és az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében vett előre nem látható körülményeknek vagy *vis maior*nak.
- 42 Először A. Abdulrahim a szállítási határidők, valamint a küldés nyomon követésének a lehetőségei tekintetében a postai szolgáltatók közül a legkevésbé megbízható szolgáltatót választotta. Az ügyvédei 2009. május 8-i leveléhez csatolt elismervény ugyanis feltünteti, hogy a választott szolgáltatás nyomon követés nélküli szolgáltatás volt. A postai szolgáltató internetes oldala szerint továbbá e szolgáltatás legalább négynapos szállítási határidővel jár, miközben az e társaság által kínált két másik szolgáltatás nyomon követést foglal magában, valamint egytől három napig terjedő szállítási határidővel jár.

- 43 Másodszer A. Abdulrahim nem ellenőrizte a Törvényszék Hivatalánál, hogy a keresetlevél eredeti példányát a keresetindítási határidő lejártá előt valóban benyújtották-e. Csak a Törvényszék Hivatalától érkezett telefonhívást követően cselekedett. Márpedig ebben a pillanatban, nevezetesen a határidő lejártát megelőző napon túl késő volt ahhoz, hogy visszaszerezze a keresetlevél eredeti példányát a postai szolgáltatótól, és azt határidőben elküldje a Törvényszéknek.
- 44 Ilyen körülmények között a Bizottság szerint A. Abdulrahim nem alapozhat a postai szolgáltató működési hibájára vagy mulasztására ahhoz, hogy jogvesztését a keresetével összefüggésben kimentse.
- 45 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélezési gyakorlat szerint a Bíróság alapokmányának 45. cikke a minden gondosság ellenére rendkívüli, a személy szándékától független és elkerülhetetlennek tűnő nehézségek esetén alkalmazandó (a Bíróság 284/82. sz., Acciaierie e Ferriere Busseni kontra Bizottság ügyben 1984. február 9-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 557. o.] 11. pontja; 42/85. sz., Cockerill-Sambre kontra Bizottság ügyben 1985. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 1985., 3749. o.] 10. pontja, valamint a Bíróság C-242/07. P. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2007. november 8-án hozott végzésének [EBHT 2007., I-9757. o.] 16. és 17. pontja). A Bíróság legutóbb emlékeztetett arra, hogy az érdekeltnek kell bizonyítania egyfelől azt, hogy szokatlan, előre nem látható és rajta kívül álló körülmények azzal a következménnyel jártak, hogy lehetetlen volt számára az az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében foglalt keresetindítási határidő betartása, másfelől azt, hogy nem védekezhetett az említett körülmény következményei ellen, megteve ennek során – anélkül, hogy túlzott áldozatot hozna – a megfelelő intézkedéseket (a fenti hivatkozott Gbagbo és társai kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 72. pontja). Az érdekeltnek különösen gondosan kell ügyelnie a megindított eljárás lefolyására, és ezen belül gondot kell fordítania az előírt határidők betartására (lásd a Bíróság C-426/10. P. sz., Bell & Ross kontra OHMI ügyben 2011. szeptember 22-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-8849. o.] 48. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 46 A jelen ügyben a fenti 37–39. pontban kifejtett tényekből és körülményekből, valamint az ügy irataiból kitűnik, hogy A. Abdulrahim ügyvédei a megkövetelt gondossággal jártak el, és többek között pontosan igazodtak a felek részére szóló gyakorlati útmutató 7. pontjához, amelynek értelmében a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányát „a másolat [faxon történő] elküldését követően haladéktalanul” be kell nyújtani. A keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányát ugyanis 2009. március 16-án, tehát a másolat faxon történő elküldésének a napján bízták a postai szolgáltatóra.
- 47 A Törvényszék egyébiránt úgy véli, hogy az említett ügyvédek ésszerűen elvárhatták, hogy az említett aláírással ellátott eredeti példány a 2009. március 16-tól az ennek érdekében rendelkezésükre álló tíznapos határidőnél rövidebb határidőn belül érkezzen be a Törvényszék Hivatalához. Ennek érdekében ugyanis az Egyesült Királyság hagyományos postai szolgáltatójától függő, megbízhatóan tartott szolgáltatóhoz fordultak. A postai szolgáltató internetes oldalán egyébként megjelöli, hogy általános szolgáltatásának keretében – amelyhez A. Abdulrahim ügyvédei fordultak – általában biztosítja a Luxemburgba címzett levél átadását négytől hat napig terjedő határidőn belül, tehát a rendelkezésükre álló tíz napnál jóval rövidebb határidőn belül, amely kényelmes biztonsági mozgásteret hagyott számukra.
- 48 Kétségtelen – ahogy azt a Bizottság és a Tanács megállapítja –, hogy a postai szolgáltató két másik, érzékelhetően drágább nemzetközi postai szolgáltatást is kínál, amelyek általában az ilyen levél átadását két és három nap közötti határidőn belül biztosítják, és ezen túlmenően lehetővé teszik a küldés nyomon követését (tracking).
- 49 Nem követelhető azonban meg a felperestől – szükségszerűen amikor költségmentességben részesül, ahogy a jelen ügyben –, hogy a postai szolgáltató által kínált nemzetközi postai szolgáltatások közül a legdrágábbat válassza, amikor az ugyanezen szolgáltató által kínált olcsóbb szolgáltatás főszabály szerint alkalmasnak tűnik arra, hogy biztosítsa a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányának a Törvényszék Hivatalához való elküldését az előírt határidőn belül.

- 50 Az a körülmény, hogy A. Abdulrahim ügyvédei nem bizonyosodtak meg a Törvényszék Hivatalával történő kapcsolatfelvétel útján a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányának a Hivatalhoz történő megérkezéséről, nem meghatározó az ítélkezési gyakorlat tekintetében, amely nem követeli meg konkrétan az ilyen lépés megtételét, annál is inkább, mivel a határidők főszabály szerint arra szolgálnak, hogy kimerítsék azokat (a Bíróság 71/87. sz., Inter-Kom ügyben 1988. április 19-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 1979. o.] 20. pontja, valamint a Törvényszék T-251/04. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2006. június 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 53. pontja).
- 51 Mindenesetre miután a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányát e szolgáltatóra bízták, A. Abdulrahim ügyvédei már nem tehettek semmit a postai szolgáltató mulasztásának orvoslása érdekében, ugyanis a kérdéses eredeti példány e mulasztás miatt „eltévedt”, tehát azt már nem tudták visszaszerezni, gondosságuktól és – a Törvényszék Hivatalának történő átadása érdekében más eszközzel tett – erőfeszítéseiktől függetlenül.
- 52 Konkrétabban amennyiben 2009. március 25-én – ahogy az azt közvetlenül megelőző napokban – A. Abdulrahim ügyvédei nem akartak csak várni, reménykedve abban, hogy a postai szolgáltató megtalálja és időben elküldi az eltévedt eredeti példányt, a postai szolgáltató mulasztása orvoslásának a megkísérléséhez valójában csak egyetlen „kiszegítő megoldással” rendelkeztek, nevezetesen azzal, hogy a keresetlevélnek egy új, eredeti aláírással ellátott, az eredeti korábbi eltévedt példány helyettesítésére szolgáló példányt küldik el közvetlenül a Törvényszék Hivatalához. Pontosan ezt a lépést választották, ahogy azt a tárgyaláson kifejtették.
- 53 A Törvényszék úgy véli, hogy ilyen körülmények között A. Abdulrahim ügyvédei teljesítették minden gondossági kötelezettségüket annak érdekében, hogy megkíséreljék a keresetlevél aláírással ellátott eredeti példányra előre nem látható elvesztésének az orvoslását, valamint így az előírt határidők betartását.
- 54 Az ítélkezési gyakorlat szerint az előre nem látható körülményeket megvalósító tényezők ezért a jelen ügyben teljesülnek, mivel a keresetindítási határidő túllépése teljes mértékben és kizárólagosan a postai szolgáltató működési hibájának vagy a továbbra is megmagyarázhatatlan mulasztásának tudható be, amely nem volt általában előre látható és amelyet minden kívánt gondossággal kíséreltek meg orvosolni.
- 55 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a Bizottság által felvetett és a Tanács által támogatott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

A. Abdulrahim által a visszaküldést követően benyújtott írásbeli észrevételek elfogadhatóságáról

- 56 A Tanács megjegyzi, hogy A. Abdulrahimnak az eljárás folytatására vonatkozó észrevételeit 2013. július 26-án küldték el elektronikus levélben a Törvényszékhez, miközben véleménye szerint az ezen észrevételek aláírással ellátott eredeti példányát az eljárási szabályzat 43. cikkének 6. §-ában meghatározott tíznapos határidő lejártát követően nyújtották be. Az ezen észrevételek benyújtása időpontjának következképpen 2013. augusztus 13. tekinthető. A Tanács ezért úgy véli, hogy ezen észrevételek elfogadhatatlanok, mivel azokat az eljárási szabályzat 119. cikke 1. §-ának a) pontjában előírt két hónapos határidő lejártát követően nyújtották be.
- 57 E tekintetben a Tanács abból az előfeltevésből indul ki, hogy a visszautaló ítéletnek az érdekelttel történt közlésétől számított, és a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodott említett két hónapos határidő már 2013. augusztus 13-án lejárt.

- 58 Márpedig az eljárás irataiban szereplő adatokból kitűnik, hogy e határidő valójában ugyanezen a napon, 2013. augusztus 13-án járt le. A visszautaló ítélet A. Abdulrahimmal történt közlése ugyanis az említett ítélet utóbbi részére postahivatalnál ajánlott küldeményként történő feladás útján valósult meg, amely ítéletet A. Abdulrahim 2013. június 3-án vett át. Ezért az eljárási szabályzat 119. cikke 1. §-a a) pontjában meghatározott, a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbított határidő 2013. augusztus 13-án járt le.
- 59 Következésképpen A. Abdulrahim írásbeli észrevételeit valóban az említett határidő utolsó napján nyújtották be a Törvényszék Hivatalához, és nem kell azokat elfogadhatatlanként elutasítani.

A megsemmisítés iránti kereset érdeméről

- 60 A. Abdulrahim a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztása érdekében formálisan négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a meghallgatáshoz való jogának a megsértésén alapul. A második jogalap az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 6. és 13. cikkével védett, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével megerősített, a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogának és/vagy a tisztességes eljáráshoz való jogának a megsértésén alapul. A harmadik jogalap a javai és a tulajdona zavartalan élvezete jogának a megsértésén alapul. A negyedik jogalap a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogának a megsértésén alapul.
- 61 A Bíróság lényegében a visszautaló ítélet 75. pontjában azt is megállapította, hogy A. Abdulrahim nemcsak a védelemhez való jog megsértésén alapuló jogalapokra hivatkozott, hanem „azt is vitatta, hogy összeköttetésben állt az al-Kaidával”, valamint „azt állította, hogy a vitatott listára történő felvétele azon egyszerű okból történt, hogy tagja volt egy líbiai menekültközösségnek, amelynek néhány tagja – az Egyesült Királyság hatóságai szerint – részt vett terrorista tevékenységekben”.
- 62 Márpedig a bírósági eljárást tekintve a Bíróság a „Kadi II”-ügyben hozott ítéletében (119. pont) úgy ítélte meg, hogy az érintett személy nevének a vitatott listára történő felvételére vagy fenntartására vonatkozó határozat jogszerűségének e személy által történő vitatása esetén az uniós bíróságnak többek között – az azon indokok jogszerűsége bírósági felülvizsgálatának keretében, amelyekben az ilyen határozat alapul – meg kell győződnie arról, hogy e határozat kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elégedőnek tekintett indok – megalapozottak-e.
- 63 E célból az uniós bíróság feladata e vizsgálat elvégzése úgy, hogy adott esetben az Unió illetékes hatóságát az ilyen vizsgálatához releváns – bizalmas vagy nem bizalmas jellegű – információk vagy bizonyítékok szolgáltatására kéri (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 120. pontja; lásd szintén analógia útján a Bíróság C-300/11. sz. ZZ-ügyben 2013. június 4-én hozott ítéletének 59. pontját). A Törvényszék a jelen ügyben pontosan az ezeknek a módszereknek – amelyekkel a Bíróság az uniós bíróságra háruló bírósági felülvizsgálatot ruházta fel – való megfelelés érdekében hozta meg a fenti 28. pontban leírt pervezető intézkedést.
- 64 Vitatás esetében ugyanis az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 121. pontja).

- 65 E célból nem követelmény, hogy az említett hatóság az uniós bíróság előtt a Szankcióbizottság által szolgáltatott indokolásban szereplő állítólagos indokokra vonatkozó valamennyi információt és bizonyítékot szolgáltatassa. Mindazonáltal szükséges, hogy a szolgáltatott információk vagy bizonyítékok alátámasszák az érintett személlyel szemben felhozott indokokat (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 122. pontja).
- 66 Amennyiben az Unió illetékes hatósága számára lehetetlen az uniós bíróság kérésének eleget tenni, az uniós bíróság kizárólag csak a vele közölt információkra alapíthatja a döntését, tehát a jelen esetben a Szankcióbizottság által szolgáltatott indokolásban szereplő információkra, az érintett személy által előterjesztett észrevételekre és mentő bizonyítékokra, valamint az Unió illetékes hatóságának ezen észrevételekre adott válaszára. Amennyiben ezen információk nem teszik lehetővé valamely indok megalapozottságának megállapítását, az uniós bíróság nem veszi figyelembe utóbbit a felvételre vagy a szóban forgó felvétel fenntartására vonatkozó határozat alátámasztásaként (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 123. pontja).
- 67 Amennyiben azonban az Unió illetékes hatósága releváns információkat vagy bizonyítékokat szolgáltat, az uniós bíróságnak az állítólagos tények tárgyi valószerűségét ezen információk vagy bizonyítékok alapján kell ellenőriznie, valamint értékelnie kell utóbbiak bizonyító erejét a jelen ügy körülményeitől függően, valamint különösen az érintett személy által a tárgyban benyújtott esetleges észrevételek fényében (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 124. pontja), adott esetben olyan technikákat alkalmazva, amelyek lehetővé teszik egyrészt az érintett jogi aktus elfogadásához figyelembe vett információk jellegére és forrásaira vonatkozó jogszerű biztonsági megfontolások, másfelől pedig azon szükséglet összehangolását, hogy a jogalanyak kellően biztosítsák az eljárási jogai tiszteletben tartását, a Bíróság által a „Kadi II”-ügyben hozott ítéletének 125–129. pontjában megjelölt követendő lépés szerint.
- 68 Tekintettel a szóban forgó korlátozó intézkedések megelőző jellegére, amennyiben – a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 117–129. pontjában meghatározott, a megtámadott jogi aktus jogszerűségének felülvizsgálata keretében – az uniós bíróság úgy véli, hogy a Szankcióbizottság által szolgáltatott indokolásban említett indokok legalább egyike kellően pontos és konkrét, alátámasztott, valamint hogy önmagában e jogi aktus alátámasztásához elegendő alapot képez, az a körülmény, hogy a többi indok nem ilyen, nem igazolhatja az említett jogi aktus megsemmisítését. Ellenkező esetben az uniós bíróság megsemmisíti a megtámadott jogi aktust (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 130. pontja).
- 69 A fenti elemzési szempontokból következik, hogy a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása megköveteli egyrészt az Unió illetékes hatóságától, hogy közölje az érintett személlyel a Szankcióbizottság által szolgáltatott azon indokolást, amelyen az említett személy nevének a vitatott listára történő felvételéről vagy azon való fenntartásáról szóló határozat alapul, valamint hogy tegye lehetővé számára az ezzel kapcsolatos észrevételei érdemi ismertetését, és hogy vizsgálja meg – gondosan és pártatlanul – az állítólagos indokok megalapozottságát az e személy által megfogalmazott észrevételek és szolgáltatott esetleges mentő bizonyítékok fényében (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 135. pontja).
- 70 Az említett jogok tiszteletben tartása magában foglalja másrészt azt, hogy – bíróság előtt történő vitatás esetén – az uniós bíróság felülvizsgálja különösen a Szankcióbizottság által szolgáltatott indokolásban hivatkozott indokok kellően pontos és konkrét jellegét, valamint adott esetben az érintett indokhoz kapcsolódó tények valóságosságának bizonyított jellegét a részére közölt információk fényében (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 136. pontja).
- 71 Ellenben az a tény, hogy az Unió illetékes hatósága nem teszi hozzáférhetővé az érintett személy számára, valamint a későbbiekben az uniós bíróság számára a kizárólag a Szankcióbizottság vagy az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) érintett tagjának birtokában lévő olyan információkat vagy bizonyítékokat, amelyek a szóban forgó határozat alapjául szolgáló indokolásban szerepelnek, mint ilyen nem alapozhatja meg ugyanezen jogok megsértésének megállapítását. Mindazonáltal ilyen helyzetben az uniós bíróság – amelyet a Szankcióbizottság által szolgáltatott indokolásban szereplő

indokok ténybeli megalapozottságának ellenőrzésére kértek, figyelembe véve az érintett személy által esetlegesen szolgáltatott észrevételeket és mentő bizonyítékokat, valamint az Unió illetékes hatóságának ezen észrevételekre adott válaszát – nem rendelkezik kiegészítő információkkal vagy bizonyítékokkal. Következésképpen amennyiben lehetetlen ezen indokok megalapozottságát megállapítani, azok nem szolgálhatnak a felvételtől szóló megtámadott határozat alapjaként (a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 137. pontja).

- 72 A jelen ügyben a Szankcióbizottság által közölt, az indokolásban szereplő indokokkal (lásd a fenti 6. pontot) lényegében az „olyan szervezetben történő tudatos részvétel[t], amely összeköttetésben áll az Al-Kaidával és annak terrorista tevékenységeivel” – nevezetesen a LIFG-vel – róják fel A. Abdulrahimnak. Konkrétabban azt róják fel A. Abdulrahimnak, hogy először magas rangú tisztségeket töltött be az LIFG-nél, másodszor szoros kapcsolatban maradt az LIFG vezetőivel az Egyesült Királyságban, harmadszor szoros összeköttetésben áll a Sanabel segélyügynökség vezetőivel, negyedszer szorosan kötődik Ghuma Abd'rabbahhoz, Tahir Nassufhoz és Abdulbaqi Mohammed Khaledhez, ötödször pedig szoros összeköttetésben áll Ismail Kamokával.
- 73 Először ami az A. Abdulrahimmal szemben így felhozott általános indokot illeti, az az indokolásban kifejezetten kimondott azon kettős közös előfeltevésen alapul, amely szerint egyrészt A. Abdulrahim „részt vett” az LIFG-ben, másrészt pedig az LIFG először összeköttetésben állt az Al-Kaidával, majd másodszor egyesült e szervezettel, ezért valamennyi tagja és a vele összeköttetésben állók az Al-Kaidával összeköttetésben álló személyként teljesítik a Szankcióbizottság általi megjelölés kritériumait. A. Abdulrahimnak az Al-Kaidával fennálló állítólagos kapcsolata ezért kizárólag egyrészt az LIFG-vel való kapcsolatain, másrészt pedig az LIFG-nek az Al-Kaidához – amellyel hivatalosan 2007 novemberében egyesült – való csatlakozásán alapult.
- 74 Márpedig e kettős előfeltevés nem tűnik határozottan bizonyítottnak és megalapozottnak nemcsak A. Abdulrahim részletes cáfolataira, hanem az A. Abdulrahim által bemutatott és az ügy irataihoz csatolt határozatokban szereplő, a hatáskörrel rendelkező angol bíróságok által önállóan tett ténymegállapításokra tekintettel is.
- 75 Ami e cáfolatok lényegét illeti, konkrétabban A. Abdulrahim 2009. március 13-i írásbeli nyilatkozatára („witness statement”) (a keresetlevél 11. melléklete), ügyvédeknek az indokolásra válaszul a Bizottságnak küldött 2009. augusztus 9-i levelére (a Tanács válaszána 4. melléklete), valamint ügyvédeknek az A. Abdulrahim esetére vonatkozó felülvizsgálati eljárás keretében megfogalmazott, a Bizottságnak küldött 2010. április 16-i levelére (a visszautalást követően A. Abdulrahim észrevételeinek 1. melléklete) kell tekintettel lenni.
- 76 E tekintetben A. Abdulrahim lényegében azt állítja, hogy soha nem állt összeköttetésben az Al-Kaidával, Oszáma bin Ládennel vagy a Tálibán-hálózattal, valamint semmilyen módon nem állt összeköttetésben a terrorista tevékenységekkel. Ami az Al-Kaidában való állítólagos részvételét illeti, konkrétabban előadja, hogy elmenekült Líbiából, mivel szembenállt Kadhafi ezredes rezsimjével, és élete veszélyben volt, valamint ezen okból kapott az Egyesült Királyságban menedékjogot. Kifejtette, hogy 1996-ban csatlakozott az LIFG-hez, mivel utóbbi szembenállt Kadhafi ezredessel, és az iszlámot hirdette, hozzáteszi azonban, hogy 2000 végétől vagy 2001 elejétől mindenfajta részvételt megszakított a szervezetben. Az LIFG-nek az Al-Kaidával való állítólagos összeköttetését illetően arra hivatkozik, hogy az „LIFG afgán csoportjának” csak egy része csatlakozott 2007-ben az Al-Kaidához, amelyet maga Ayman Al-Zawahiri is megerősített 2008. április 17-én egy interjúban. Azt állítja, hogy ha a Törvényszék azt szükségesnek ítéli, kész tanúk felhívására állításainak a megerősítéséhez, valamint szakértői vélemény bemutatására is az LIFG szervezete és tevékenységei, valamint a líbiai helyzet tekintetében.
- 77 Az alperes intézmények által az A. Abdulrahimnak az LIFG-hez való csatlakozására vonatkozó állítás alátámasztása érdekében felhozott minden egyéb információ vagy bizonyíték hiányában ezen állítás ezért a jogilag megkövetelt módon csak az 1996 és a 2000 vége vagy a 2001 eleje közötti időszak

tekintetében tűnik bizonyítottnak, amely időszakot nem érinti konkrétan az LIFG-nek az Al-Kaidával való összeköttetésére, és még kevésbé az e két szervezet között 2007 novemberében történt egyesülésre vonatkozó állítás. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy elmondásai szerint A. Abdulrahim körülbelül egy éve nem volt tagja az LIFG-nek, amikor 2001. október 6-án felvették a Szankcióbizottság listájára. Azt az időbeli távolságot is meg kell említeni, amely A. Abdulrahimnak az LIFG-hez való csatlakozása feltehető időszakát – 1996-tól 2000 végéig vagy 2001 elejéig – a vitatott listára történt felvételének az időpontjától – 2008. december 22. – választja el (lásd ebben az értelemben a „Kadi II” -ügyben hozott ítélet 156. pontját).

- 78 Mivel az LIFG és tagjai tekintetében bizonyos releváns értékeléseket tartalmaznak, figyelembe kell venni az A. Abdulrahim által az ügy irataihoz benyújtott, a hatáskörrel rendelkező angol bíróságok bizonyos határozatait is, nevezetesen: a Special Immigration Appeal Commission (SIAC) DD and AS v. Secretary of State for the Home Department SC/50/2005 and SC/42/2005 ügyben 2007. április 27-én hozott ítéletét, a High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division, Administrative Court AU and Others v. Secretary of State of the Home Department [2008] EWHC 2789 (Admin) ügyben 2008. november 14-én hozott ítéletét, valamint a High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division, Administrative Court AV v. Secretary of State for the Home Department [2009] EWHC 902 (Admin) ügyben 2009. április 30-án hozott ítéletét (a Bizottságnak adott válasz 3., 4., illetve 5. melléklete).
- 79 Egyrészt e határozatok lényegében megerősítik, hogy az Egyesült Királyság titkosszolgálatai legalább 2004 márciusáig nem tekintették az LIFG-t úgy, hogy az veszélyt jelent a nemzetbiztonságra, mivel a fő célja a líbiai kormány megdöntése volt. A SIAC ítélete ezért többek között rámutat arra, hogy az LIFG-t az Egyesült Államokban terrorista szervezetként csak 2004-ben tiltották be, az Egyesült Királyságban pedig 2005. október 14-én.
- 80 Másrészt e határozatok lényegéből kitűnik, hogy a hatáskörrel rendelkező angol bíróságok szerint még 2001 után is és 2007-ig, valamint 2007 után az LIFG nem valamennyi tagja állt összeköttetésben az Al-Kaidával vagy csatlakozott hozzá, hanem e tagoknak csak egy része. E bíróságok ezért visszautasították annak a megállapítását, hogy az a tény, hogy valamely személy összeköttetésben állt az LIFG-vel, az automatikusan bizonyítja azt, hogy e személy összeköttetésben állt az Al-Kaidával. Az e bíróságok által elfogadott megközelítés inkább abból állt, hogy az LIFG bizonyos tagjai felsorakozhattak az Al-Kaidához, vagy összeköttetésben állhattak vele, miközben más tagok továbbra is kizárólag Líbiára összpontosítottak. Véleményük szerint tehát az érdekelték mindegyikének a konkrét cselekményei alapján esetről esetre kell az Al-Kaidával való kapcsolatokat megvizsgálni.
- 81 Meg kell állapítani, hogy e három határozat közül kettő A. Abdulrahim nevének a vitatott listára történt felvételénél korábbi.
- 82 Ilyen feltételek mellett A. Abdulrahim LIFG-hez való csatlakozásának – azon időszakban, amelynek tekintetében elismeri, hogy tag volt – egyedül igaznak bizonyuló ténye nem alapozza meg az Al-Kaidával összeköttetésben álló személyként vele szemben uniós szinten korlátozó intézkedések elfogadását.
- 83 Másodszor a Szankcióbizottság által szolgáltatott – és az indokolás összefoglalásában átvett – indokolásban az A. Abdulrahimmal szemben felhozott konkrétabb indokokat tekintve azok vagy nem kellően pontosak és konkrétak az indokolási kötelezettséghez, valamint a hatékony bírósági felülvizsgálathoz kapcsolódó követelmények teljesítése tekintetében, vagy pedig mindenesetre azokat semmilyen olyan információ vagy bizonyíték nem támasztja alá, amely lehetővé teszi ténybeli megalapozottságuk bizonyítását, miközben azokat A. Abdulrahim erőteljesen és részletesen, pontról pontra vitatta.

- 84 Ekképpen az indokolásban hivatkozott és a fenti 72. pontban összefoglalt első konkrét indokot illetően semmilyen információt vagy bizonyítékot nem hoztak fel azon állítás alátámasztására, amely szerint az megalapozott, miközben A. Abdulrahim tagadta, hogy „magas rangú tisztségeket töltött be az LIFG-nél”.
- 85 Ami az indokolásban hivatkozott és a fenti 72. pontban összefoglalt második konkrét indokot illeti, azon állítás, amely szerint A. Abdulrahim „szoros kapcsolatban maradt az LIFG vezetőivel az Egyesült Királyságban”, nem kellően pontos és konkrét, tekintettel arra, hogy nem tartalmaz utalást sem az érintett személyek személyazonosságára, sem pedig az ezen „szoros kapcsolatok” jellegére. Mindenesetre A. Abdulrahimnak a fenti 76. pontban összefoglalt részletes magyarázataira tekintettel ezen állítás nem tűnik a jogilag megkövetelt módon megalapozottnak.
- 86 Az indokolásban hivatkozott és a fenti 72. pontban összefoglalt harmadik konkrét indokot illetően semmilyen információt vagy bizonyítékot nem hoztak fel azon állítás alátámasztására, amely szerint az megalapozott, miközben A. Abdulrahim tagadta, hogy „szoros összeköttetésben áll a [Sanabel] segélyügynökség vezetőivel”.
- 87 Ami az indokolásban hivatkozott és a fenti 72. pontban összefoglalt negyedik konkrét indokot illeti, amely szerint A. Abdulrahim „szoroson kötődik Ghuma Abd'rabbahhoz, Tahir Nassufhoz és Abdulbaqi Mohammed Khaledhez”, A. Abdulrahim 2009. március 13-i írásbeli nyilatkozatában és ügyvédei Bizottságnak küldött 2009. augusztus 19-i levelében többek között kifejtette, hogy az első személyt pusztán „társasági” alapon ismerte, mivel Líbia ugyanazon régiójából származott, mint ő, egyetlen alkalommal járt a második személy lakásán, akit 2003-ban vagy 2004-ben látott utoljára, a harmadik személy pedig az apósa, akit szintén tévesen vettek fel a vitatott listára az LIFG-vel való összeköttetése miatt. A. Abdulrahim írásbeli beadványaiban rámutatott még arra, hogy az Egyesült Királyságba kitelepült líbiai közösség számos tagját ismeri, mivel kis közösségről van szó, és a menekültek többsége ismeri egymást, valamint segít egymásnak, azonban lehetetlen annak ismerete, hogy e közösség valamely tagja részt vesz-e a terrorizmusban, vagy sem. Az e három személyre, az A. Abdulrahimmal fennálló kapcsolataik jellegére, valamint bármilyen terrorista tevékenységben való személyes részvételükre vonatkozó minden egyéb részletes magyarázat hiányában az említett negyedik konkrét indok nem tűnik a jogilag megkövetelt módon alátámasztottnak.
- 88 Az indokolásban hivatkozott és a fenti 72. pontban összefoglalt ötödik konkrét indokot illetően, amely szerint A. Abdulrahim „szoros összeköttetésben áll Ismail Kamokával”, aki 2007 júniusában az Egyesült Királyságban bűnösnek vallotta magát terrorista vállalkozásban való részvétel vádjában, A. Abdulrahim 2009. március 13-i írásbeli nyilatkozatában és ügyvédei Bizottságnak küldött 2009. augusztus 19-i levelében többek között kifejtette, hogy I. Kamokával az egyetemi tanulmányai alatt találkozott Szaúd-Arábiában, majd az Egyesült Királyságba menekült körülbelül két évvel korábban, mint ő, így újra találkoztak, legutóbb pedig két évvel vagy két és fél évvel korábban látták egymást, azonban nem tudott semmilyen esetleges büntetőjogi felelősségrevonásról, amely I. Kamokát érintette. E részletes magyarázatokra tekintettel nem tekinthető a jogilag megkövetelt módon bizonyítottnak az, hogy A. Abdulrahim „szoros összeköttetésben állt” I. Kamokával. Következésképpen I. Kamokának a terrorista tevékenységgel kapcsolatos esetleges büntetőjogi felelősségrevonása még bizonyítottságának a feltételezésével sem hozható fel A. Abdulrahimmal szemben, utóbbinak az ilyen tevékenységben való személyes részvételére vonatkozó minden egyéb magyarázat hiányában. Következésképpen az ötödik konkrét indok nem tűnik a jogilag megkövetelt módon alátámasztottnak.
- 89 A jelen ügyben az indokolásra alapított egyetlen információ sem teszi tehát lehetővé annak bizonyítását a jogilag megkövetelt módon, hogy A. Abdulrahim ténylegesen összeköttetésben állt az Al-Kaidával a vitatott listára történt felvételének időpontjában.
- 90 A Bizottságnak a pervezető intézkedésre adott, a Törvényszék Hivatalához 2014. január 20-án benyújtott válaszához mellékelt dokumentumok sem teszik lehetővé az A. Abdulrahimmal szemben felhozott indokok megalapozottságának a megállapítását. Végezetül e dokumentumok eleve nem

tűnnek relevánsnak, mivel a legtöbb közülük A. Abdulrahim nevének a Szankcióbizottság listájára történt felvételénél, és az 1330/2008 rendelet elfogadásánál későbbi, valamint mivel azokat következésképpen sem a Szankcióbizottság, sem pedig a Bizottság nem vehette figyelembe A. Abdulrahim pénzeszközei befagyasztása célszerűségének az értékelése érdekében.

- 91 Konkrétabban az FCO terrorizmus elleni osztálya vezetőjének a 2011. május 18-i írásbeli tanúvallomása („witness statement”) a High Court előtt a *The Queen on the application of Abdulbasit Abdulrahim v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* ügyben (a Bizottság válaszána 1. melléklete) lényegében azt fedi fel, hogy az FCO – A. Abdulrahimnak a Szankcióbizottság listájára történő felvételét javasló – eredeti határozata 2008 júliusában lényegében azon a tényen alapult, hogy „az ügygel foglalkozó tisztviselők azt hitték, hogy olyan meggyőző üggyről van szó, amely szerint [A. Abdulrahim] az [LIFG] tagja volt”, következésképpen pedig „összeköttetésben állt az Al-Kaidával” (21. pont). Semmilyen információ vagy bizonyíték nem támasztja azonban alá ezt a vélekedést, miközben az Egyesült Királyság által e határozatot követően e felvétel igazolása érdekében a Szankcióbizottsággal közölt indoklás minden pontban megfelel a Szankcióbizottság indoklása összefoglalásának.
- 92 A Bizottság válaszána 2. melléklete Ayman Al Zawahiri és Abu Laith Al Libi 2007. november 3-i azon beszédének az átiratából áll, amelyben bejelentik az LIFG és az al-Kaida formális egyesülését. E dokumentum azonban nem tűnik relevánsnak a jelen ügyben az A. Abdulrahimmal szemben felhozott általános indok vizsgálatokor már kifejtett megfontolásokra tekintettel (lásd a fenti 73–82. pontot).
- 93 A Bizottság válaszána 3. melléklete egy 2010. december 8-i levélből áll, amelyet az Egyesült Királyság állandó képviselője küldött a Szankcióbizottság elnökének, és kifejti különösen azokat az indokokat, amelyet miatt e tagállam támogatta A. Abdulrahimnak a Szankcióbizottság listájáról való törlését, nem pontosította azonban azokat az indokokat, amelyek miatt az említett listára történt felvételét 2008 júliusában igazoltnak tekintették.
- 94 A Bizottság válaszána 4. melléklete az FCO-nak a Bizottsághoz címzett 2014. január 18-i levele, amelyet 1., 2. és 3. mellékletként csatolt dokumentumok kísérnek.
- 95 A Bizottság válaszána 5. és 6. melléklete az LIFG és az al-Kaida 2007-ben történt egyesüléséről szóló újságcikkek. Ezek nem relevánsak a jelen ügyben az A. Abdulrahimmal szemben felhozott általános indok vizsgálatokor már kifejtett megfontolásokra tekintettel (lásd a fenti 73–82. pontot).
- 96 Végül a Bizottság válaszána 7., 8. és 9. mellékletei olyan cikkek vagy tanulmányok, amelyek lényegében az LIFG-vel, az Al-Kaidával vagy az Egyesült Királyságban az iszlám terrorizmussal kapcsolatos általánosságokból állnak, és semmiben nem érintik A. Abdulrahim konkrét esetét.
- 97 A fenti elemzésből és az egyedüli, a Törvényszék rendelkezésére álló ügyiratokból kitűnik, hogy a Szankcióbizottság által szolgáltatott indoklásban az A. Abdulrahimmal szemben megfogalmazott egyik állítás sem igazolhatta a vele szembeni korlátozó intézkedések uniós szintű elfogadását vagy az indoklás elégtelensége, vagy – az érintett személy részletes tagadásával szemben – az érintett indokot alátámasztó információk vagy bizonyítékok hiánya miatt (lásd ebben az értelemben a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 163. pontját).
- 98 Ilyen feltételek mellett az előző pontban megjelölt jogi indokok miatt az 1330/2008 rendeletet csak megsemmisíteni lehet (lásd ebben az értelemben a „Kadi II”-ügyben hozott ítélet 164. pontját) anélkül, hogy következésképpen szükséges lenne A. Abdulrahim egyéb jogalapjairól, kifogásairól és érveiről határozni.

A költségekről

- 99 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács és a Bizottság pervesztes lett, kötelezni kell őket a megsemmisítés iránti kereset címén felmerült költségeknek a viselésére, beleértve a Bíróság előtti fellebbezési eljárás során felmerült költségeket is A. Abdulrahim kérelmeinek megfelelően.
- 100 Ugyanezen eljárási szabályzat 97. cikke 3. §-ának megfelelően mivel A. Abdulrahim költségmentességben részesült, és a Törvényszék kötelezte az alperes intézményeket a költségek viselésére, ezen intézmények kötelesek megtéríteni a Törvényszék pénztárának a költségmentesség címén megelőlegezett összegeket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida [helyesen: al-Kaida] hálózattal és a tálibokkal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 103. alkalommal történő módosításáról szóló, 2008. december 22-i 1330/2008/EK bizottsági rendeletet az Abdulbasit Abdulrahimot érintő részében.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Unió Tanácsát és az Európai Bizottságot kötelezi saját költségeiken kívül az A. Abdulrahim részéről a megsemmisítés iránti kereset címén felmerült költségek, valamint a Törvényszék által költségmentesség címén megelőlegezett összegek viselésére.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. január 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások